

A megátalkodott menedzser

"Genetikusan rosszul vagyok kódolva, hiányzik belőlem a veszélyérzet" - ezt a mondatot gyakran hallották Gyurós Tibor kollégái főnökük szájából. Környezetében mindenki tudta róla, hogy imádja az extrém sportokat, és sokak szerint a vesztét is ez a magatartás okozta.

1963-ban született Mosonmagyaróvárott, diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Villamosmérnöki Karán szerezte. Mindig sokat sportolt: gimnazista korában kézilabdázott, később beleszeretett a vitorlázásba, nyaranta szörfözni és búvárkodni, telenként pedig snow-boardozni és síelni járt. A szörfben imádta a nagy szelet, a síelésben pedig a fekete pályát. "Az első lifttel ment fel, s az utolsó liftig síelt szinte megállás nélkül" - mondta róla egy volt kollégája.

A repülés viszonylag új szenvedélye volt: 2000-ben döntött úgy, hogy megtanul kisgépet vezetni, és néhány hónappal a tragikus kimenetelű baleset előtt szerezte meg a jogosítványát. A legtöbben - minden hivatalos állítás ellenére - mélységesen meg vannak győződve arról, hogy a másfél évvel ezelőtti halálos éjszakán ő vezette a Cessnát. "Tibort az ölte meg, hogy azt hitte magáról: sérthetetlen" - mondta az eset kapcsán egy közeli jó barátja.

Gyurósról beszélve egyébként több emberrel is megtörtént, hogy jelen időben nyilatkoztak róla, majd hirtelen észbe kaptak, s szabadkozni kezdtek: bocsánat, olyan, mintha élne. Prószéky Gábor, a Morphologic vezérigazgatója, az immáron Gyurós Tibor nevére átkeresztelt "Az év informatikai menedzsere" díj átvételekor, idén tavasszal zavarba jött, mondván, hogy élő emberről nem szokás díjat elnevezni. Az Informatikai Vállalkozások Szövetsége (IVSZ), amelynek Gyurós 1991 óta alapító tagja, majd 1994-től haláláig elnöke volt, a tragédiát követően így emlékezett meg volt elnökéről: "A magyar informatika elvesztette azt az embert, aki a cégek sokaságából először közösséget, majd a közösségből érdek-képviseleti, szakmapolitikai lobbierőt formált." A 2002-es kormányalakításnál is gyakran szóba került a neve: ideális informatikai miniszter lehetett volna.

Ezt a hírnevet Gyurós leginkább karizmatikusságának, energikusságának és kiváló empátikus készségének köszönhette. Sokak szerint a Synergonban vagy éppen az általa irányított IVSZ-ben is akadnak hasonló kvalitású emberek, akik azonban személyiségük okán a szürke eminenciás szerepére ítéltettek a kirakatember Gyurós mellett. Stílusa lehengerlő volt, beosztottainak irányt tudott mutatni, s ő volt az, aki újra és újra el tudta velük hitetni, hogy a nehézségek ellenére is érdemes hinni a cégben.

A synergonos cégek kultúrát jól érzékelteti, hogy a három cégvezető - Szalóczy Zsolt, Czákó Ferenc és Gyurós Tibor - egy szobán osztozkodott. Informátoraink szerint azonban hármójuk közt mindvégig jellemző volt a kiegyensúlyozatlanság: Szalóczy és Czákó sokkal közelebb volt egymáshoz, mint Gyuróshoz. Szimbolikus jelentőségű, hogy egy céges évfordulón, ahol mindhárman beszédet mondtak, Szalóczy és Czákó kölcsönösen méltatta

egymás munkásságát, de Gyuróst egyikük sem említette meg. Kettejük barátságát az ELTE fizikus szakán eltöltött közös évek alapozták meg, az Optotrans menedzsmentjében végzett együttes munka pedig csak megerősítette. Czákó nyolcadikos kora óta laza barátságot ápolt ugyan Gyuróssal, de hármásban csak 1991-1992 táján találkoztak, amikor az Optotrans és a Rolitron üzleti kapcsolatba került. Már akkor látszott, hogy Gyurós vezetésre termett, s amikor a Rolitron menedzsmentje rossz vezetői magatartása miatt arra kényszerítette a fő tulajdonos vezérigazgatót, Rózsahegyi Lászlót, hogy vonuljon háttérbe, akkor Gyuróst választották ki maguk közül vezérigazgatónak. Gyurósnak a menedzsment volt a hobbija is. Többször nyilatkozta, hogy elsősorban menedzsernek tekinti magát, s csak másodsorban cégtulajdonosnak. Inkább az ötletekben volt jó, mint a megvalósításukban: ezt szívesebben hagyta munkatársaira. Igazi feladata a lobbizás és a kapcsolattartás volt. A nagy víziókról híres Gyurósnak az angolszász típusú menedzser volt az ideálja. Amikor a cégnek rosszul ment, nem cserélte le öt éves Volvóját új autóra, mondván, ilyenkor neki sem kell új autóval hivatkozni. Szabadidejében is gyakran olvasott menedzsmentről szóló könyveket, menedzseréletrajzokat. Érdekelte, hogy a sikeres emberek miként jutottak a "csúcsra". Állandóan képezte magát, minden egyes beszédében amerikai módra bedobott egy általa odaillőnek tartott idézetet. Leggyakrabban példaképeire, Jack Welchre, a General Electric és Louis Gerstnerre, az IBM első emberére hivatkozott. Egyik közvetlen kollégája szerint elképesztő volt, ahogy nemzetközi kapcsolatait ápolta: "Nem azért hivatkozott az IBM vagy a Microsoft vezetőivel folytatott beszélgetéseire, mert fel akart vágni. Azt akarta megmutatni, hogy ezek is hús-vér emberek, és nekünk, egy kis kelet-európai cégnek is sikerülhet az, ami nekik. Csak hinnünk kell ebben, és keményen meg kell érte dolgoznunk."

Miközben Gyurós nemzetközi példákat hozott és kifelé igencsak hirdette a transzparenciát, a hétköznapiakban bizonyos "fizetési trükkök" felett - hivatkozva a kelet-európai realitásokra - minden további nélkül szemet hunyt. "Másképp nem is lehet egy magyar informatikai cég versenyképes, Gyurósnak pedig az volt az álma, hogy ez a cég nemcsak talpon marad, de ki is ugrik a mezőnyből, és egy kelet-európai regionális sikersztorivá nővi ki magát" - mondta egy volt kollégája. Ezt azonban Gyurós Tibor nem érthette meg.

A repülőszerencsétlenségben elhunyt Synergon-vezetők:

Gyurós Tibor (38), a Synergon Informatika Rt. vezérigazgatója, az igazgatóság elnöke;

Lakatos Levente (32), a Synergon Informatika Rt. vezérigazgató-helyettese;

Völgyes Iván (65), a Synergon igazgatóságának tagja, a General Electric magyarországi főtanácsadója, a Lockheed Martin magyarországi főtanácsosa;

Felkai András (45), a Synergon igazgatóságának tagja, az Inter-Európa Bank ügyvezetője és igazgatóságának tagja.

Forrás: http://magyarnarancs.hu/belpol/a_synergon_informatikai_rt_felhobe_hanyatlott-61434

(letöltve: 2016.02.)